

Correu

c/del Riu, 6. 25007 Lleida

Fax: 973 246 031

En aquesta secció només es publicaran les cartes que vagin acompanyades d'una completa identificació de l'autor (nom, adreça, DNI i telèfon, si fa el cas), tot i que, si es demana, és possible la firma sota

pseudònim o inicials. SEGRE no tornarà els originals i si la seua extensió passa de 20 línies (1.200 caràcters), es reserva el dret de resumir-los.

www.segre.com

@cercle@diarisegre.com

Derrotisme i doble moral

Sr. Director:

Voldria fer-vos una estiradeta d'orelles perquè crec que el titular del 2 d'octubre va ser derrotista i descoratjador. El que es podia llegir a la portada era "La UdL, desqualificada a la primera per ser campus d'excel·lència universitària" i el "No som excel·lents" encapçalava *La petxera* del senyor Juan Cal, on acabava dient: "Cal fer política".

Ostres! Doncs no posem aquest titular al mateix diari! Penseu que va ser un gerro d'aigua freda per a les persones que treballen amb ganes a la nostra universitat (em consta que hi ha personal molt competent, i de ben segur que això els ho ha fet passar malament. Potser no calla).

Una segona cosa: abans utilitzava aquest mateix diari per treballar a classe. Ara no m'hi atreveixo, amb tanta propaganda de prostitució. Si que ens diuen allò d'"ensenyar deleitantó", però... quina doble moral!

I una tercera qüestió que com a subscriptora em té bastant molesta: no m'agrada que al seu diari es parli del Jesulín i tota aquesta *fauna*. No vull saber-ne res i em supera que el senyor

LA CARTA DEL DIA

Tu també pots estar boig!

SR. DIRECTOR:

Bon dia. Em dic malaltia mental. Encara que no em coneguis i no em cridis, puc venir a viure amb tu, o amb el teu fill, o amb la teva parella... Així doncs, deixa'm que em presenti.

Cada cop que sento que parlen de mi, em descriuen com un ésser diabòlic, però no sóc tan diferent de les altres malalties. No t'equivoquis, no hi ha malalties de primera ni malalties de segona, no creus? Simplement, sóc una malaltia i, com a tal, segueixo un tractament i ja està.

Em puc comportar més o menys diferent

que tu, però no em miris amb por. Jo també em sento trist i també tinc inseguretats i alegries, i el dolor també em fa mal. A més a més, també sento que no em coneguis i em jutgis. M'agradaria que sabessis que puc fer i ser com tu.

He sentit molts cops que estem en la societat del coneixement i de la diversitat. Aquesta és la meua única esperança perquè em miris com una persona amb els meus pros i els meus contres, igual que tothom.

Gràcies per escoltar-me. Com pots veure, no sóc tan dolenta, solament necessito que m'acceptis com sóc.

ASSOCIACIÓ ALBA D'ATENCIÓ AL DISMINUÏT. SERVEI PRELABORAL

Miranda, o qui sigui, gastis energia i professionalitat periodística en tot aquest submón.

Volem que els joves de 18 anys es subscriuguin a SEGRE? Doncs fem que sigui un diari seriós, si us plau! No sé si el senyor Pernau, a qui se li ha d'agrair el premi que promou, pot estar gaire satisfet de tot això. Fem que SEGRE sigui el primer diari de Lleida per la seva qualitat! Siguen excel·lents!

RAQUEL TORRES I PEIRÓ

Vinaixa, sense futbol sala

Sr. Director:

La Federació Catalana de Futbol, amb la seva corresponent delegació a Lleida, margina els clubs de futbol sala modestos provinents de pobles petits. Amb l'afany de centralitzar la competició amb normatives que s'inventen any rere any, obliga alguns clubs a fer front a unes despeses inassumibles, com en

el cas d'obligar-los a jugar en pavelló o una pista coberta de què no disposen o obligant-los a jugar en categories inferiors.

Un dels clubs involucrats en aquestes noves normatives ha estat l'FS Vinaixa, un equip que va acabar en la novena posició de Primera Territorial la temporada passada i que ara ja ha desaparegut. A més d'aquest motiu, l'FS Vinaixa ha distribuït un comunicat explicant les causes de la seva dissolució a tots els

seus seguidors. L'FS Vinaixa comunica a tots els aficionats i seguidors que la temporada 2009/10 l'equip de futbol sala quedarà dissolt. Les principals raons d'aquesta decisió són:

1- La falta d'un pavelló o pista coberta en què ens obliga a jugar la Federació per seguir competint en la categoria actual. Com a alternativa, quedava jugar tots els partits com a equip local a Vimbodí o baixar a Segona.

2- La falta de recursos econòmics per fer front a la nova temporada, en què es calcula un pressupost mínim de 4.000 euros i en què ja no ha estat possible pagar la inscripció. Això es deu al fet que últimament no hem rebut tot el suport esperat ni per part d'ajuntament ni planters (en canvi, sí que l'hem rebut per part dels petits comerços durant totes les temporades anteriors).

3- La falta d'una junta directiva amb gent que s'involucri en feines de caràcter burocràtic, que fins ara s'anaven sortejant entre els jugadors.

Agraïm a tots els aficionats el suport rebut durant totes aquestes temporades, ja que ha sigut la pista amb més ambient de tota la província.

JORDI RIERA CARNÉ